

digere borgerlig Stilling i Samfundet end andre Mennesker, der ikke ere Selvejere, der ikke kunne leve af egen fri, personlig Virksomhed eller Formue.

Jeg slutter mig altsaa til den højtærede Justitsministers Udtalelser med Hensyn til Ønskeligheden af Ændringer i Tyendeloven. Jeg glæder mig til ikke blot paa egne Vegne, men paa det Partis Vegne, hvis Ordfører jeg i dette Tilfælde er, at kunne tilsige den højtærede Justitsminister Støtte til de Bestræbelser, som vi nu nylig hørte bebude. Jeg kan gøre det saa meget lettere — jeg begaar vel ikke nogen Indiskretion ved at sige det —, som der netop inden for Venstrereformpartiet, førend denne Forespørgsel blev anmeldt, har været Ønsker fremme om at foranledige denne Sag taget op til Drøftelse under en eller anden Form. Der er i Venstrereformpartiet en levende Erkendelse af, at Tyendeloven paa adskillige Punkter er forældet, at det vilde være rigtigt at forme Loven efter Livet. Jeg ønsker derfor ikke ved denne Lejlighed at komme ind paa Enkeltheder, som denne Sag ellers i øvrigt maatte kunne give Anledning til at tale om, jeg finder ingen Anledning dertil. Den højtærede Justitsminister har nævnt adskillige Punkter. Jeg kunde opholde mig ved de samme Punkter og nævne andre, men det er ikke en Realitetsdebat, vi her have, det er en almindelig Diskussion om Ønskeligheden eller Ikke-Ønskeligheden af Ændringer i Tyendeloven, og jeg synes, at vi skulle blive derved. Den højtærede Justitsminister har nævnt Tyendets Stilling i Henseende til Krav paa Boet i Tilfælde af Eksekution, Fallit hos Husbonden osv., han har omtalt Boligforholdene som noget, der ogsaa kunde være Grund til at komme ind paa. Jeg vilde for mit Vedkommende, idet jeg nævner dette enkelte Punkt, sige, at det vilde være uhyre vanskeligt at faa en fast Lovordning paa dette Punkt. Naar Tilstanden hist og her trindt omkring i ikke ringe Maal er saa slet, som den er i Henseende til Boligforhold for Tjenestefolk, skyldes det mere Mangel paa Sans for det ønskelige i at rette den, end det egentlig er Uvillie eller Ringeagt lige over for det Tyende, som man byder disse slette Vilkaar, og denne manglende Sans findes ikke alene — hvis man kan tale om at finde en manglende Sans — hos Husbonden, men saa sandt ogsaa hos Tyendet selv. Der trænges ogsaa til et Opvækkelsesarbejde baade blandt Husbonden og Tyende for at faa den Erkendelse

frem, som er fornøden for at skabe bedre Forhold i Henseende til Karle- og Pige-kamre trindt omkring paa Herregaardene, men det kan være skralt nok hist og her ogsaa paa Bøndergaarde. Jeg skal ikke komme ind paa Detailpunkter, idet jeg ganske kan slutte mig til den højtærede Justitsminister, og jeg vil forbeholde mig senere under Forhandlingen at give dette Udtryk, idet jeg beder Tinget slutte sig til min Betragtning ved en Dagsorden, det vil sige et Forslag til Beslutning af Folketinget, saalydende:

„Idet Folketinget giver sin Tilslutning til Justitsministerens Udtalelser med Hensyn til Ønskeligheden af Ændringer i Tyendelovgivningen, gaar Tinget over til den næste Sag paa Dagsordenen.“

Jeg forbeholder mig, inden Forhandlingen gaar til Ende, at stille dette Forslag til Beslutning; jeg vil blot nu gøre nogle enkelte Bemærkninger til den ærede Ordfører for Forespørgerne, det er ikke mange. Det ærede Medlem begyndte med at sige, at det var ret naturligt, at det var Socialdemokraterne, der stillede denne Forespørgsel. Der ligger i denne Indledning ligesom en Paastand om, at det er og maa naturligt være Socialdemokratiet, der er Tyendets Velgører, der har Øje og Øre for Tyendets Tarv, at det er naturligt for Socialdemokratiet, som i første Linie er henvist til at tage denne Sag op. Den ærede Ordfører kom netop i sin videre Udvikling, da han skulde motivere Forespørgselen, ind paa at levere meget stærke Beviser for, at Venstre i Aarenes Løb havde taget sig af denne Sag og havde talt Tyendets Sag, naar der havde været Lejlighed dertil. Og som det har været før, er det ogsaa fremdeles. Jeg kan ogsaa paa dette Punkt ganske slutte mig til den højtærede Justitsminister, naar han siger, at det er en Sag, som ikke blot Venstre og Socialdemokraterne bør tage Haand i Hanke med, men det er en Sag, som vi maa vente og haabe, at alle Partier og alle Afskygninger maatte kunne samles til et fælles Arbejde om at føre videre. Ogsaa den Udtalelse af den ærede Ordfører, som jeg før dvælede ved, at Tiden er løben fra Loven, turde være et Vidnesbyrd — naar vi endelig ville tale om Partiernes Stilling — i Venstres Favør, det turde være i god Sammenhæng med den øvrige Udvikling paa de forskellige Felter her i Landet. Venstre er nylig kommet til Roret, til Magten og har nylig faaet sit Ministerium, men Venstres Ideer og Tanker vare trængte igennem paa mange